

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

6. číslo (únor 2000) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Přednáška o expedici do Číny

Ve čtvrtek 3. února 2000 ve 14:30 proběhne v aule třineckého gymnázia přednáška o expedici do Číny. Uvidíte fotografie, diapozitivy, DVD video. Uslyšíte mnoho zajímavých informací a zážitků z této expedice. Všichni jste zváni. Vstup zdarma.

KM

Výsledky studia na třineckém gymnáziu za první pololetí

Celkový průměrný prospěch školy 1,774
Prospělo s vyznamenáním 214 studentů
Dostalo „nedostatečnou“ 5 studentů
Neomluvených hodin celé školy 19 vyučovacích hodin

Ročník	průměr	zameškané hodiny
1. ročník	1,524	2478
2. ročník	1,919	3350
3. ročník (+ 1.D)	1,828	4657
4. ročník (+ 2.D)	1,816	4865
5. ročník (+ 3.D)	1,903	5969
6. ročník (+ 4.D)	1,610	5237

Předmět, který má největší průměr ve všech roč. je matematika.
Nejméně zameškaných hodin má 1.C (542 vyučovacích hodin)
Nejvíce zameškaných hodin má 5.A (2053 vyučovacích hodin)

V tomto čísle:

Exklusivní rozhovor s Karlem Šípem

Anketa - láska

Nebojte se vyjádřit!

Mgr. Marek Bury

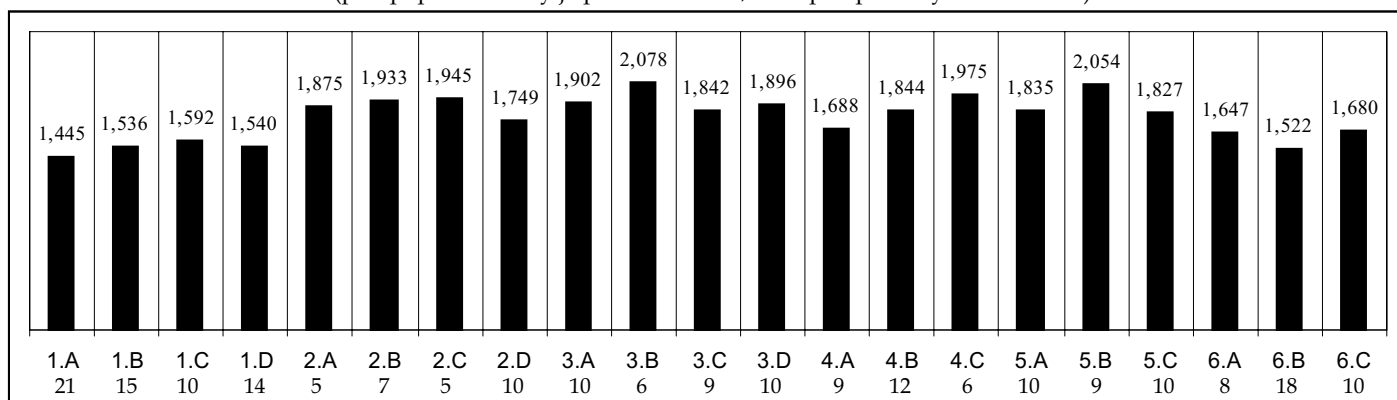
Láska - básně, články

Sportovní výsledky

Průměrný prospěch jednotlivých tříd

(pod popiskem třídy je počet studentu, kteří prospěli s vyznamenáním)

Polovina je za námi

Ani to není tak dávno, když jsme nastupovali každý do toho „svého“ ročníku. Každého čekalo něco jiného. Nejhorší to měli, podle mého názoru, prvňáci. Přesto věřím, že to všichni ve zdraví přežili. Druháci a první ročník čtyřletého studia se určitě už 1. září těšili na to krásné období kolem Vánoc, kdy se letos a loni konal lyžařský kurz. Třetí ročník je považován za nejtěžší a proto: „Třetíáci do toho!“ Čtvrtý ročník, hlavně první pololetí, je

stoprocentně nejlepší. Hned začátkem září pohodový turisťák, hned nato velmi zábavné lekce tanečních, prostě klídek. Ani jsme se nenadáli a byl tu Mikuláš a zanedlouho i Vánoce s magickým a dlouho očekávaným Silvestrem 1999. I to jsme přežili bez újmy na zdraví (když opomeneme kocovinu). Škoda jen, že vánoční prázdniny byly letos obzvlášť krátké, ale zato po dlouhé době bílé. Silvestr většina strávila před „kulturákem“ nebo na podobných

akcích. A pak hurá do roku 2000.

Už první den po návratu do školních lavic nám naznačovali, co nás čeká a nemine – totiž pololetní shon. Ty dva týdny od 10. do 21. ledna byly „brutální“. Ale co z toho. V pátek 21. ledna nám všem uzavřeli známky a od pondělka jedeme „nanovo“, každý s čistým štítem. Horší na tom je, že známky z vysvědčení na druhé pololetí se píšou na přihlášku na vysokou školu.

Druhé pololetí, si myslím, by mohlo být docela v klidu,

protože nás čeká další předěl prázdnin – pololetní, jarní a velikonoční. V květnu státní svátky a čtrnáctidenní „leháro“ ve formě maturit. Pak už zbývá jen červen a ten je ve znamení dolaďování posledních nedostatků ve známkách a výletů.

Určitě se už všichni těšíte. Takže mnoho zdaru ve druhém pololetí.

Kamila

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Láska,

je jak malý potůček, malá stružka, zvětšující se každým dnem, každou minutou. Snad osud nám upředl tyto krásné chvíle, chvíle nejdražší. Nemám nejmenší potuchy, co se se mnou děje, ale poněvadž je to krásné a kolébaté, nechávám se krásným pocitem unášet dál a dál a chci, aby to trvalo věčně.

Tak toto by mohla být láska. Pravá a nekonečná, nespoutaná, nepřemožená. Je to už devět měsíců a za tu dobu se z křehkého snad romantického vztahu stala pevná a silná láska.

Všechno má své meze, ale jak se zdá, láska nezná mezí. Je nekonečná, stále sílí a člověku nezbyvá, než podřídit se jí natolik, že neposlechne vlastní rozum. Co mu však zůstane, co mu napoví, jak dál?

Srdce. To jediné vroucí jen pro tu jednu krásnou, tolik obdivovanou. Jen vlastní srdce napoví Ti, jak žít, jak zemřít, kde a s kým.

Mně však již není nic platné, ani to srdce. Patří Ti už celé, celičké jen tobě. Poprvé hlavu jsi mi popletla, po chvíli rozum jsem pro Tebe ztratil a teď už i to mé srdce celé se Ti oddalo. Nemám nic a mám všechno. Mám Tebe! Najednou mám vše. Mám svou hlavu, svůj rozum a své srdce... Ach, na jak dlouho jen? Co když rozejdeme se, ať v dobrém už, či ve zlém.

Jedno je mi jasné. Pakliže Ty odejdeš, ztratím vše. Zbude tu po mně jen prázdné tělo a zármutkem zničená duše, která se nemůže dohrabat svého cíle, a tak bloudí světem, až upadne v zapomnění.

Ne, nebojím se smrti. Mnohem horší by bylo zůstat na živu a trápit se věčně v myšlenkách na to, že jsi někde jinde a s někým jiným. Ne, to se nesmí stát!

Raději bych se upsal d'áblu a nikdy bych neměl pokoj, než abych přistoupil na to, žít bez Tebe. Odevzdal jsem se Ti tělem i duší, a teď příkládám i to poslední, co mi zbylo. Mé srdce. Mé vroucí srdce, všechnen můj cit, mou lásku. To vše patří Tobě a vždy budu Tě milovat, jak jen dovedu.

Miluji Tě a vždy budu Tě milovat.

Pitřísek

Svátek nezamilovaných?!

Je tady únor a sním se blíží zase ten krásný svátek - Svatý Valentýn. Mnoho z nás zasedne se svým milovaným protějškem do drahých restaurací nebo zalehnou do o něco levnějších postelí. Další se třeba jen tak posadí na rozkvetlou louku (pravda, rozkvetlá se teď bude hledat těžko) a budou pozorovat hvězdy (které taky poslední dobou nejsou nějak vidět), nebo se třeba budou jen tak v tichosti procházet městem ruku v ruce. To je všechno tak krásné: Všichni se mají rádi, líbají se, hladí se a kdoví co ještě. Ale pomysleli někdy na ten zbytek obyvatelstva?

Myslím zbytek, který je zaláskovaný nešťastně nebo jsou prostě nezadaní a čekají na svou šanci. Pomysleli jsme my -

někým milování - na ně? Možná ano, možná ne. Co s tím ale udělat? Peníze jim nepomohou, jídlo taky ne. A sbírat ve škole oblečení, aby je zahrálo alespoň něco? Ne. Nic z toho nejde. Co tedy udělat?

Ti šťastní s tím asi nemohou udělat nic. A ti nešťastní? Vyjděte si večer do ulic. Vyjděte si tam a hledejte osamocené chodce (ne ty v lesoparku). Pokud vás tam vyjde jen sto, určitě najdete toho (nebo tu), který(á) stojí za to. A když se nepovede ani to? Nebuďte smutní. Vždyť i tak je tady krásně. Třeba se podívejte na mraky, na stromy, na sníh a řekněte si: „A to vše je tady jen pro mne...“

Pepa Mauglí

ANKETA

láska

Tento měsíc jsme připravili anketu na téma láska. Na tuto anketu odpovídalo kolem 70 studentů.

(Přibližně 30 dotázaných studentů nechtělo odpovídat na naše otázky.)

1. Co si představuješ pod pojmem láska?

Když dva lidi něco k sobě cítí (18); když kluci chodí s holkami a zvysoka dělají šup sem, šup tam; vzájemné porozumění (9); důvěra (5); Přátelství (3); něžný cit (5); Nezávislost; dva lidi, kteří se mají rádi (5); věrnost(2); když chodí kluci s holkami a naopak; něžný cit, který spojuje dvě těla dohromady, ale to je přece sex; tolerance (2); vnímání jeden druhého; rozumět tomu druhému i beze slov; štěstí; důvěra (3); nekonečně mnoho řešení(2); sen; utrpení; abstraktní pojem; dva lidi, kteří jdou spolu ruku v ruce a mají jeden cíl; jediný klíč, který dokáže otevřít všechny dveře; bez lásky nemůžu žít; něco pěkného(6); chemický proces mozku; nedefinovatelné(2); zatmění mozku - totální pomatení mozku;komunikativnost;když spolu chodí kluk a holka; nenávisť; sex(6)

2. Věříš v lásku na první pohled?

ano(42); ne(16); jak kdy(3); někdy(1)

3. Jaký by měl být tvůj ideální protějšek?

hodný(8); upřímný(7); pěkný(20); aby mi každou přestávku nosil svačinu; nezáleží na vzhledu(3); společenský; vtipný(8); inteligentní(11) správný(3); věrný(9); tolerantní(11); něžný(3); romantický(2); měl by mě poslouchat; důvěřivý(4); němý a bezmocný; aby mě měl rád(3); spolehlivý(3); odpouštějící; psatá; sexy(2); nějaká normální holka; nemá být frajerka; nesmí být blbá

4. Pamatuješ si ještě na jméno Tvé první lásky?

ano(56); ne(17)

5. Co Tě nejdříve zaujme na holce (klukovi)?

oči(39); chování a povaha(8); hodinky; okolnosti(2); postava(12); vlasy(9); úsměv(5); rty(4); tvář(2); všechno; ruce; ponožky; prsa; oblečení; velikost hlavy

6. Jak by si sbalil(a) holku (kluka)?

v kině při hororu bych na něho skočila; svedla bych ho; začala bych se na něho usmívat a snažila bych se s ním seznámit(7); začala bych se s ním bavit a dělat na něho zamilované pohledy; snažila bych se s ním dát do řeči(4); Já je nebalím, oni balí mě(4); asi přes vtipy; to si nechám raději pro sebe; nevím(4); pokaždé jinak; určitě ne takhle: "Nemáš rozměnit 5 Kč?"; očima; ahoj. Ty jsi pěkná, jdeme na rande?; hej, kotě. Nechceš si zatsrat?; ukázal bych jí svou sbírku známek; nijak (já jsem teplý)

7. Jaká je Tvoje neúčinnější metoda balení holek (kluků)?

to je tajné(15); "nebalím"(5); je jich víc; nevím(2); úsměvem(3) nic pro to nedělám; dívat se zpríma do očí; Jéžíš Marjá, svádění; jít přímo na věc; na díze; ještě jsem žádnou nesbalil; žádné metody; máš hezký účes; nechat volný průběh

Táňa Křenková, Petra Drongová, Petra Lancová

Těžké je milovat někoho, koho si nevážíme, a neméně těžké je milovat toho, koho si vážíme o mnoho víc než sebe. (RocheFoucauld)

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Vítám vás u dalšího čísla časopisu Prostor, který je tu pro vás.

Doufám, že se vám toto číslo bude líbit. Zároveň nesmím zapomenout poděkovat za celou redakci všem, kteří vhodili do schránky své ohlasy, soutěžní texty, inzeráty, připomínky, své příspěvky a další články. Také děkuji všem, kteří odpovídali na naše otázky pro anketu a rubriku Nebojte se vyjádřit. Věřím, že budete stále posílat své články, náměty, ohlasy a komunikovat s námi, protože časopis je tu pro vás a vašimi texty, odpověďmi ho tvoříte i vy.

Mnoho štěstí v novém pololetí...

Kamil Mrázek (KM)

Fotogalerie

Vánoční trhy na Staroměstském náměstí v Praze (foto: KM)

Tatra před školou (KM)

Mikuláš (foto: KM)

Bezplatná inzerce

Prodám 140 hokejových kartiček, zájemci se mohou přihlásit ve třídě 3.B u Martina Mrajcy

Prodám:

- reprobredny k PC (2x200W) za 600Kč (úplně nové)

- jednu SIMM 4MB RAM za 100 Kč

- grafickou kartu Cirrus Logic 1MB VRAM do PCI za 300 Kč

- PC hru Heroes of Might and Magic III za 120 Kč

- seženu jakoukoliv novější PC hru za 130 Kč za 1 CD

Informace u Veroniky Motykové (2.B)

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Rozhovor s Kamilem Mrázkem

Nebojte se vyjádřit!

Anketa

Rozhovor s ...

články, informace, básně, zajímavosti

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Kateřina Kajzarová

Petr Ščigel

Jana Štěpánková

Honza Nieboras

Natálie Bialoňová

Martin Valkus

Eva Klusová

Tomáš Ježek

Táňa Křenková

Petra Drongová

Petra Lancová

Marie Kolářová

Helena Uhlářová

Přepis:

Ondřej Stonawski

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 2. února 2000
náklad: 225 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

21. února 2000

sedmé číslo vyjde:

29. února 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Prostorové otázky a odpovědi profesorů

Mgr. Marek Bury

Pane profesore, není tomu tak dávno, kdy celý svět oslavoval konec roku 1999 a vstup do přelomového roku 2000. Jak jste tyto chvíle prožíval vy? Lišily se oslavy příchodu, nebo pro vás změna letopočtu moc neznamená?

Přelom roku pro mne nebyl ničím výjimečný ve srovnání s předchozími. Vánoce i Silvestra jsem trávil odpočinkem doma s rodinou.

Jako každým rokem i letos je zde spousta plesů. Které kulturní akce z úzké nabídky našeho města vám vyhovují nejvíce a proč?

Musím se přiznat, že plesy nepatří mezi akce, které mě moc lákají. To ovšem neznamená, že se jich s manželkou občas neúčastníme.

Kultury a zábavy jsme si ovšem v posledních letech moc neužili, protože většinu volného času trávíme s našim čtyřletým synem.

V dnešní vyspělé a přitom stále víc nespokojené společnosti není výjimkou, že i ženy zastávají funkce, které dříve byly dominantou mužů (např.: členství v armádě). Jaký postoj zastáváte v této situaci vy?

Já si myslím, že pokud je žena schopna zastávat funkci stejně dobře (ne-li lépe) jako muž, nevidím důvod proč ne.

Přesto existují funkce, ve kterých si ženy nedovedu dost dobře představit.

Když už jsme u těch žen, co vás při výběru žen zajímá?

Nevím jak myslíte tuto otázku „Co mě při výběru žen zajímá“. Určitě jsou to předpoklady k tomu, za jakým účelem bych je vybíral. Zjišťované údaje se budou zcela lišit při výběru žen např. pro basketbalové družstvo nebo volbu MISS.

Pokud však myslíte výběr partnerky na celý život, tak ten jsem již učinil.

Jakou váhu ve vašem životě, partnerství a přátelských vztazích má „image“?

Pokud si pod tímto pojmem představujete vzhled, oblékání, popřípadě vystupování na veřejnosti, pak to může o něčem svědčit nebo ledacos napovědět. Podstatně důležitější jsou pro mne ovšem vědomosti, charakterové rysy a povaha daného člověka.

Je celá řada problémů, se kterými lidstvo do letošního roku vstupuje. S čím by se podle vás měla společnost vypořádat nejvíce a jaké přesvědčení vas k tomu názoru vede?

Těch problémů je opravdu celá řada a dalo by se o nich diskutovat velice dlouho. Pokud ovšem chceme, aby se něco opravdu změnilo k lepšímu, měl by každý sám začít u sebe, být sebekritický a umět přiznat svoje chyby.

Ted' něco o vás. Které zlovyky ve vašem chování a jednání (pokud nějaké máte) označujete za špatné a jak se je snažíte odstranit?

Mým zlovykem je občasné přejídání a někdy i jídlo večer před spaním, i když vím, že to škodí zdraví. Najdou se určitě i další, ale momentálně si nic nevybavuji.

Které špatné vlastnosti u lidí nemáte rád a které dobré vlastnosti se vám na lidech líbí?

Nejvíce odsuzuji, v poslední době velice „populární“, podvod a lež. Někdy se hrůzou děším, že u některých lidí patří tyto vlastnosti ke kladným a jsou součástí jejich běžného života.

Z dobrých vlastností si kromě jiných cením především upřímnosti.

Vraťme se k vašemu mládí. Jaký jste byl student a s jakými známkami jste prospíval?

To, jakým jsem byl studentem, by mohli posoudit vyučující, kteří mě učili, především pak třídní prof. Bendová.

Učil jsem se průměrně, to znamená občas nějaká trojka. Volný čas jsem trávil sportem, hrál jsem závodně fotbal. Myslím si, že nic výjimečného.

Nakonec tato otázka: Jak hodnotíte činnosti (kultura, sport, zábava, vzdělání) v Třinci? Co byste v našem městě změnil?

Toto je téma, o kterém velmi rád a podrobně diskutuji se studenty 5. roč. v zeměpisném semináři. Všichni se určitě shodneme na tom, že je v našem městě neustále co zlepšovat. Pokud mám být konkrétní, mě např. trápí neutěšený stav většiny dětských a školních hřišť ve městě, včetně našeho.

Děkuji za odpovědi

Kateřina Kajzarová

P.S.: Na přání čtenářů přineseme příští měsíc rozhovor s Kamilem Mrázkem. Otázky můžete vřazovat do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Bohuš a Růža

Bylo krásné letní odpoledne, slunce hřálo, ptáčci cvrlikali, povětrím se proháněl svěží letní vánek a my jsme seděli ve třídě. Paní učitelka srdceryvně vyprávěla jaký je povrch Asie a my jsme dojetím usli. Jen dva žáci z naší třídy nespali – Bohuš a Růža.

Vroucně na sebe hleděli a ústa se jim sama od sebe špulila. Lavice už byla mokrá (od jejich slin), když zazvonilo. Učitelka odešla a Růža s Bohušem se na sebe vrhli. Ovšem ne láskou nebo sexuálním pudem, ale nenávisť. Začali si vytrhávat vlasy (i s kořínky) a kousat se do krku, břicha a ostatních částí těla.

Ale jak víme, co se škádlívá, rádo se mívá. Netrvalo to ani týden a už si začali „olizovat mandle.“ Jak byli na sebe přilepeni o přestávkách, vypadali jako jeden člověk. Aby na to nebyl Bohuš sám, sem tam mu ostatní hoši pomáhali. Naše třída drží stále při sobě.

Až...jednoho zimního rána jsme odjeli na lyžák. Autobusem jsme odjeli na určité místo. Bohuš s Růžou se cestou velmi, velmi, velmi udýchali, ale kopec neměl konce. Konečně jsme došli k chatě. Tam se moc dlouho loučili. Když Růža přišla do pokoje, byla celá mokrá. Ptali jsme se jí, co se jí stalo, ale jen odfrkla, že spadla do sněhu. V okruhu 3 km od chaty nebyl žádný sníh! Jak bývá na lyžáku zvykem, každý večer byla diskotéka. Růža a Bohuš byli na sebe stále nalepení jako brouci na podrážce.

První večer proběhl v klidu. Ale ten druhý... Bohuš nepřišel. Od ostatních chlapců jsme se dozvěděly, že se dívá na Anču z večerníčku „Krkonošské pohádky.“ Večerníček skončil a Bohuš se vrátil k Růže.

Růža s Bohušem zmizeli! Když jsme odjížděli, všimli jsme si padajících lístků z kroví, které se nápadně třáslo; nefoukal vítr. Růža a Bohuše jsme už nikdy neviděli.

Tento příběh je pravdivý. Některé pasáže jsou poněkud obměněny pro dramatickost díla.

Šplechty & Mlechlty

Dokud muž ženu miluje, hovoří s ní hlavně o ní; přestane-li ji milovat, hovoří s ní o sobě. (Goethe)

Soutěž o nejlepší zamilovaný „text“

Do soutěže, která byla vyhlášena v lednovém čísle jsme obdrželi osm soutěžních výtvorů. Všechny „texty“ byly nádherné, přesto hlasováním vyhrál příběh „Kopretiny“ (viz níže). Autor od nás získává první cenu: 50,- Kč.

Všem, kteří nám své „texty“ poslali, děkujeme. Všechny výtvoří (nejen soutěžní) budou otištěny v tomto nebo v dalších číslech Prostoru. Doufáme, že budete stále posílat své články, básně, náměty a ohlasy a to nejen do soutěží.

redakce

Kopretiny

Všude bylo horko až k zalknutí, jen na hřbitově byl nezvyklý chládek, snad protkan žilkami bolesti. Za vysokou lípou, až v rohu hřbitova byl hrob, jehož bolestivý náhrobek upoutával pozornost lidí, kteří občas zašli na konec hřbitova s touhou najít něco zvláštního. Z náhrobku vyzařovala krásná tvář mladé dívky, která byla v té době moc šťastná. Její úsměv byl tak nádherný, jako by neznala nic pěknějšího než je láska. Před hrobem stál chlapec a díval se na náhrobek, který měl záhlaví: „Kdykoli budeš-li naslouchat, najdeš mě vedle sebe.“ Chlapci bylo osmnáct, snad i víc. Stál tam ve stínu lípy, v ruce držel kyticí kopretin a hladil jejich hlavičky. Na ruce mu padaly slzy. Já tam stála opodál, s trochou zvědavostí a velkou dávkou bolesti ho pozorovala. Stál tam snad tři hodiny. Ani jednou se nepodíval jinam, než na tvář dívky. Přistoupila jsem blíž, abych mu viděla do tváře. Neviděl mě a snad by mě ani nevnímal, kdybych na něj nepromluvila. Byl pohledný, zdálo se mi, že hezčího kluka jsem ještě neviděla. Něco šeptal, ale já jsem mu nerozuměla. Jeho slova patřila dívce na fotografii. Položil květiny na hrob, otevřel lucerničku a zapálil svíčku. Otřel si slzy a podíval se na mě. Začala jsem plakat. „To nic, život

už je takový,“ usmál se a zavedl mě k lavičce. Začal mi vyprávět svůj příběh.

„Jmenovala se Nikol. Poznali jsme se před rokem. Chodili jsme spolu na hory, na koncerty, do kina. Opravdu jsme se milovali. Jednou jsme byli na večírku a když skončil, jeli jsme domů. Bohužel každý v jiném autě. Měla autonehodu.“ Začal vzlykat. Plakali jsme oba. Za chvíli pokračoval: „Zemřela mi v náručí. Její poslední slova zněla: Nechce se mi umřít. Moc tě miluji. Nenechej můj hrob prázdný a dones mi kopretiny.“ Naposledy vydechla. „Každý den teď stojím před jejím hrobem a modlím se za její duši. A teď se nezlob a nechej mě samotného. Prosím.“

Vstala jsem a bez rozloučení odešla. Cítila jsem, že se propadám hluboko, až moc hluboko. Každý den, když jsem šla okolo hřbitova, tam stál. Až jednou se vedle jejího hrobu objevil hrob další. Na fotografii na náhrobku se smála tvář toho chlapce. Zabil se v autě. Jel sám, možná schválně. Bylo to pro něj vysvobození. Teď leží vedle sebe a jsou stále spolu. Cítím se tak sama. Stojím pod rozkvetlou lípou a držím v ruce kopretiny. Po tváři mi stékají slzy. Povídám si s nimi. Jsou stále se mnou.

KS

Chtěl bych apelovat na článek, který byl uveřejněn v minulém čísle časopisu Prostor. Psalo se v něm o našem školním bufetu, který provozuje paní V. Lysková. Po přečtení tohoto článku jsem nabyl dojmu, že paní L. je něco jako příživník. Ví, že paní L. má řadu výhod, ale jsem přesvědčen, že řídit bufet nebude žádná legrace. Když už jsem u té legrace, tak musím uznat, že paní L. je velice zábavná a vtipná žena. Ještě nikdy jsem ji neviděl zamračenou, a to chodím do bufetu velice často. Vždy, když tam přijdu, tak se mi hned zlepší nálada. Paní L. neboli „bufetačka“ není jedna z těch prodavaček, které když o něco požádáte, se zatváří tak, že máte chuť jít jinam. Nevím jak se dál vyvíjí problém mezi paní L. a panem ředitelem, ale budu strašně rád, jestli paní L. na škole zůstane.

Spokojený návštěvník bufetu

Nebojte se vyjádřit!

Co si myslíte o Prostoru?

Mgr. Marek Bury

Je to dobře, že je zde školní časopis, kde mají všichni právo vyjádřit svůj vlastní názor. Mě osobně se časopis líbí, i když určité připomínky a výhrady by se našly. To ovšem není podstatné. Důležité je, aby byli spokojeni studenti, protože časopis je určený především jim.

Mgr. Věra Latochová

Jsem ráda, že takový školní časopis existuje. Ráda ho čtu, ale někdy autoři článků používají neověřené informace a dochází ke zkresení dané situace. Někdy to vyvolá konflikt mezi autorem a tím, o kom psali. Přejí časopisu a všem, kteří ho vytváří hodné úspěchů a aby se nedali odradit.

Mgr. Ivo Kaleta

Jsem spokojen. Přečtu si ho. Čtu vždy celé číslo. Občas se mi nelíbí, že je to lehce tendenční.

student 1.C

Je to časopis s dobrými články i anketami. Jsem ráda, že na škole je něco, čeho se účastní jenom studenti. Je dobré, že je levný. Nenašla jsem na něm žádné vady.

student 4.A

Je o ničem. Redakce je o ničem. Kamil je nejpozitivnější na celém Prostoru. Je fajn (Mrázek).

student 6.B

Mrázek se hodně shazuje. Kdyby se nevyjadřoval k textům, které redaktori píšou, tak by to bylo lepší.

Petra Lancová, Petra Drongová

Jen pokus

Ano. Byl to jen další nezdařený pokus, který selhal. Byl to jen jeden z mnoha způsobů, které vyzkoušel, aby se dostal ke hvězdám. Bylo to v noci. Za úplňku. Někdo mu řekl, že úplňek má kouzelnou moc. Taková blbost. Jak to jen mohlo někoho napadnout?

Vyšel na kopec. Postavil se na skálu. Pod ním zářilo město, nad ním svítil měsíc zahalený do mlhavého hábitu. Pomodlil se. Potom zavřel oči. Roztáhl ruce a skočil. Skočil. Chvilí bylo ticho. Pak oči otevřel. Viděl, jak se přibližuje zem. Začal řvát. A náhle si vzpomněl. Ještě něco mu řekl: „Sedmý den Bůh

odpočíval. Osmý den řekl Bůh: Sbohem.“

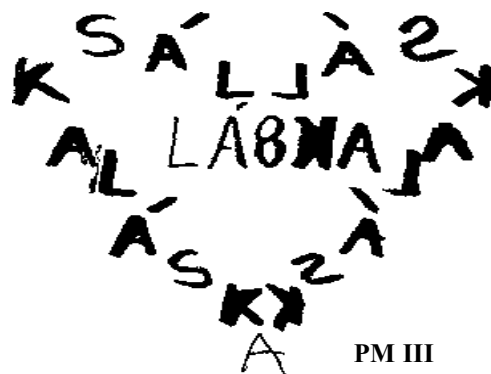
Sbohem? Chvilí jakoby se zastavil ve vzduchu. Potom padal dál. Ticho. Najednou bylo kolem jen ticho. Nevěděl, co se stalo. Chtěl se dotýkat hvězd. Teď leží v blátě s hlavou od krve. Nedočkal se hvězd.

Ale co. Byl to jen pokus. Jeden z mnoha. Takových ještě bude. Byl to jen další zmařený pokus. Příště to zkusí jinak.

...

A kdesi ve tmě nad ním Bůh zakroutil hlavou a řekl: „Sbohem.“

Černý Princ

Rozhovor s Karlem Šípem

Už v pořadí šestá zajímavá a známá osobnost poskytla časopisu Prostor rozhovor. Tento měsíc to byl moderátor zábavných pořadů Karel Šíp.

Karel Šíp přemýšlí nad otázkou (foto: Kamil Mrázek)

✎ Na začátku, jak jinak než o vašem mládí Jakými školami jste prošel a jak vzpomínáte na svá školní léta?

Ano, já jsem (a to mně nastavíte ten diktafon takhle? Myslíte, že to takhle z dálky bere, no já se vám v tom nechci ...). Školami jsem prošel kromě základní ještě filmovou průmyslovkou.

✎ S jakými známkami jste studoval a co maturita?

No maturita, pokud si dobře vzpomínám tak byla dohromady za tři. Takže takový jsem byl lehce průměrný žák.

✎ Jaké byly vaše oblíbené předměty a které jste naopak nesnášel?

Já jsem neměl rád všechny takové předměty jako byla matematika, všechny technické. Z matematiky mám pocit, že jsem jednu dobu propadal. Naopak měl jsem rád takové předměty jako dějepis, dějiny umění a češtinu, humanitní směry.

✎ Který rok byl pro vás ve škole nejtěžší?

Nejtěžší byl pro mě na střední škole druhý ročník, protože tam ještě byly ty technické předměty. Třetí a čtvrtý ročník to už jsem měl bez matematiky a bez fyziky. Takže ten druhý ročník byl pro mě nejhorší.

✎ A teď něco o vás. Jste moderátor několika zábavných pořadů, skladatel, fotbalista Amfory, zábavný člověk... Zapomněla jsem na něco?

No, spíše tam máte nepřesnost. Já nejsem skladatel, ale textař. Neskládám hudbu, ale píšu texty. Jinak jste nezapomněla na nic.

✎ V kolika letech jste se rozhodl, že se budete věnovat právě tomu, co děláte nyní?

No, to bylo celkem dost pozdě. Já to přesně na roky nevím, ale ani bych neřekl, že to bylo rozhodnutí. Ono to vyplynulo nějak samo a bylo to, když mi bylo 25, 26 let.

✎ Co považujete za svůj zatím životní úspěch?

Žádný velký se mi nevybavuje. Spíše takové normální věci, že dejme tomu, mám syna a ten je zdravý a dobře se učí, tak to považuji za velký úspěch.

✎ Jaké máte záliby a koníčky (mimo moderování)?

V současné době se nejvíc věnuji tenisu. Kdykoliv můžu, tak si jdu zahrát s kamarády tenis.

✎ Kdo byl váš vzor v mládí, pokud jste nějaký měl?

Já jsem obdivoval v mládí tehdejší divadlo Semafor, Suchého a Šlitra a divadlo Jára Cimrmana.

✎ Pokud můžete, charakterizujte se. Prozrad'te jaké máte dobré a jaké špatné vlastnosti?

Z těch špatných bych řekl, že jsem takový roztěkaný. Neumím se dlouho soustředit na jednu věc. To je jediná špatná, jinak všechny ostatní vlastnosti mám dobré.

✎ Jaký byl váš zatím největší trapas ve vašem životě?

To vám neřeknu. Trapasy mě potkávají běžně a abych si teď vzpomněl na nějaký největší, to si nevzpomenu.

✎ Jak jste strávil Vánoce a příchod roku 2000?

Vánoce jsem strávil normálně doma s rodinou. Příchod roku, tedy Silvestr, jsem strávil na Vltavě na parníku.

✎ A co budoucnost. Prozrad'te plánujete něco nebo víte o něčem, co byste chtěl sdělit čtenářům? (Kdy bude konec světa? Čeho chcete dosáhnout?)

O žádném konci světa nevím, takže na to téma vám nic neřeknu a co se týče mých osobních plánů, tak dělám pořád to, co dělám. To jsou televizní pořady „Rozjezdy“ a „Skopičiny“ a to pořád pokračuje. Víc nic neplánuju.

✎ Máte nějaké přání, které si chcete vyplnit? Řekněte jaké?

Jenom zdraví a jinak nic.

✎ Na závěr, co byste vzkázal studentům třineckého gymnázia?

Třineckého gymnázia? Tak co bych jim vzkázal. Noooooo, aby se věnovali studiu, protože se jim to jednou v životě bude hodit a aby se snažili vyhýbat takovým rizikovým věcem, které za mého mládí nebyly, jako jsou drogy atd.

✎ Děkujeme za rozhovor

Eva Klusová, Kamil Mrázek

TÝDEN LÁSKY

Pondělí: Slíbil jsem jí lásky věrnost.
 Úterý: Slušné pozdravení jí dal.
 Středa: Ruku stiskl kolem pasu.
 Čtvrtek: V líc jí políbení dal.
 Pátek: Vroucně ji miloval.
 Sobota: Za ženu si jí vzal.
 Neděle: Navždy toho litoval.

BoB

POEZIE

Nevím

Proč se tak trápit mám,
ptám se tak sebe sám,
proč jsi dal bolest nám,
Bože, proč jsi dal bolest nám.
Živote složitý, těžký a trpký,
proč jsem tak mrzutý, proč jsem tak křehký.
Proč není na lásku, proč není lék,
proč nelze vyléčit lásku láskou hned.
Proč jsi tak nádherná,
proč mě tak trápíš,
Ty jsi tak spanilá,
kdy se zas vrátíš?
Proč se ale ve mně nové city probouzí,
proč mě často v noci v zádech zamrazí,
že by mě nová láska ovládla,
že by má stará upadla?
Proč bych se ale trápit měl,
tolik je jiných, krásných žen,
tolik je nového,
tolik je krásného
a Ty jsi daleko,
přijdeš až za dlouho.
Nechci se omlouvat,
nechci se vylouvat,
nechci už takhle žít,
nechci už živořit.
Živote složitý, kde mě to stahuješ,
živote nelehký, proč si v tom libuješ.
Nevím co teďka, nevím co dál,
nevím co počnout si, co bych si přál,
nevím co bylo, co je a co bude,
nevím zda-li na mě nějaká ta láska zbude.
Nevím, prostě nevím...

Davidoff

Afrodíté

Jednou krásnou dívku jsem uviděl,
však nebyla ze Země.
Nikdy v životě větší krásu jsem neviděl
ta kráska dotkla se mě.

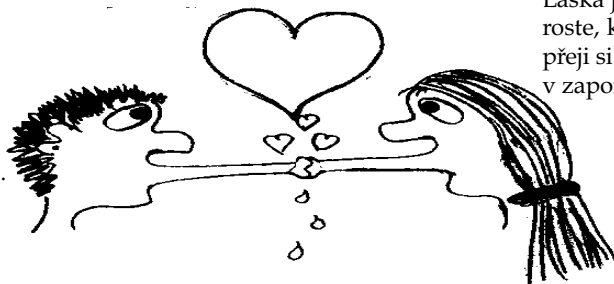
Já v mžiku pochopil
že člověk jako já
nemůže takovou dívku chtít,
jen obdivovat.

Byla to bohyně krásy
a dala mi polibek,
já v mžiku omdlel jsem
z čarovné té krásy.

Na zemi ležel kapesníček
co upadl jí.
Tak přeče byla ze Země!
Půjdu, a donesu ho jí.

Však kde ji hledat, nevíte?
Každý máme tu svou Afrodítu -
- jen já hledám ji.
Až o ní něco uslyšíte,
řekněte mi!

Stanislav

Láska, stesk a žal

Dívám se jen tak do nebe,
ptám se sám sebe, kdy zas přijede.
Má smutná, těžká mysl,
hledá marně nyní smysl.
Proč tak sněží,
proč už neustává?
Proč má mysl dýchá ztěží,
proč má mysl upadává?
Proč to není jako v létě -
všude kolem zeleň kvete,
proč to není jako předtím -
oba dva jsme plní štěstím,
proč to není jako dříve -
krásné, šťastné plné chvíle.
Proč má duše zchátrává,
proč má duše upadá.
Odpověď je jednoduchá,
neboť láska neutučá
k ženě, kterou miluji,
sám se ale lituji,
nechci se své lásky vzdát,
budu o ni bojovat.
Jak jí však mám dokázat,
že ji budu milovat?

Láska je jak květina,
roste, kvete, usíná,
přeji si ať nezvadne,
v zapomnění nepadne.

Davidoff

Proč je pivo lepší než žena?

1. Pivo se nestane pro tebe otrava ani za měsíc.
2. Skvrny od piva se vyperou.
3. Pivu nemusíš říkat sladká slovíčka.
4. Pivo se nikdy neopozdí.
5. Po pivu se rychleji probereš.
6. Pivo nežárlí, když si bereš následující.
7. Pokud jsi v hospodě, určitě se dostane pivo i pro tebe.
8. Pivo tě nevyhodí na schodiště, když přijdeš domů podnapilý.
9. Pivo nikdy nezpůsobí bolení hlavy.
10. Pokud správně pivo naléváš, vždycky se ti dobře pění.
11. Za jednu noc můžeš mít moc piv, aniž by ses cítil vinen.
12. O pivo se můžeš rozdělit s kamarádem.
13. U piva máš jistotu, že jsi první, kdo ho pije.
14. Pivo je vždycky mokré.
15. Studené pivo je dobré pivo.

Katy

Ty

Chtěl bych číst v Tvých očích
jak moc mne ráda máš
být s Tebou každou volnou chvíli
a líbat Tě pod noční oblohou
Rád bych Ti vyprávěl
o tom, jak rád Tě mám
a jak po Tobě toužím
když nemohu s Tebou být
Chtěl bych Tě obejmout
a šeptat Ti svou lásku
jen šeptat
neboť ty jsi můj sen
a já bych se nerad vzbudil
Snad proto mám rád noční oblohu
Vždyť v noci se mohu podívat do prozářených hlubin vesmíru
A snít
o Tobě

Mlechy

anonym

Školní turnaj v sálové kopané je opět zde Zájemci neváhejte...

Je to opět tady. Je tu 4. ročník školního turnaje v sálové kopané. Termín turnaje je stanoven na únor a březen 2000 (podle počtu přihlášených družstev). Bude se hrát systémem 4 hráči bez brankáře a na auty. Družstvo musí být sestaveno z hráčů jedné třídy. Hoši z jedné třídy mohou vytvořit maximálně dva družstva. Hoši ze třídy, kteří nemohou sestavit družstvo díky jejich malému počtu, mohou hrát za třídu jinou, ale ve stejném ročníku.

Soupisky (minimálně čtyři hráči) s označeným kapitánem odevzdejte nejpозději do pátku 11. 2. 2000 - Mgr. Marek Bury. Další informace budou vyvěšeny na sportovní nástěnce.

3. ročníku školního turnaje se zúčastnilo 90 studentů v 16 družstvech. Kolik se přihlásí nyní? Tak neváhejte a tvořte družstva.
KM

Středoškolské závody ve sjezdovém lyžování

14. 1. se studenti naší školy zúčastnili středoškolských závodů ve sjezdovém lyžování, které se jako tradičně konaly na svazích v Bílé. Naše škola vyslala na tyto závody družstvo dorostenců a dorostenek. Ale svou soutěž zde měly také základní školy, a právě jejich závod předcházela závodu starších kategorií. Sněhové podmínky byly sice ideální, ale vzhledem k tomu, že den před závodem bylo v Bílé 20°C pod nulou, byla trať pořádně promrzlá. Což dělalo mnohým závodníkům problémy.

Dorostenky především vynikající výkony a s přehledem zvítězily. První příčku navíc korunovaly ziskem všech tří medailí. O toto vítězství se zasloužily: I. Stencláková (1. místo), J. Žáková (2.), S. Kaletová (3.), B. Macurová (8.), A. Piňosová (10.).

Dorostenci také ukázali lyžařské kvality naší školy, ale štěstí se od nich odvrátilo zády. Z pěti startujících dojeli do cíle jen tři a pro závod družstev bylo potřeba, aby dojeli alespoň čtyři. Oběma našim závodníkům vypnul v zatáčce vázání, což způsobil právě zmrzlý terén, který už byl ke konci v dosti špatném stavu. Byla to opravdu velká škoda, protože závodníci, kteří dojeli, se umístili na druhém až čtvrtém místě. Díky výbornému součtu časů stačilo, aby jeden ze zbývajících jezdců dojel i v čase o 15 sekund horším než byl čas vítěze. Sestava: R. Kaleta (2. místo), R. Sirota (3.), P. Ščigel (4.), P. Chowaniec (diskv.), T. Sklenář (diskv.).

Ze sportovních výsledků

Plavání – regionální kolo

Tradiční velmi kvalitní soutěž v Opavě 8. 12. 1999 přinesla bronzovou příčku našim plavcům. Bodové zisky našich: Jínek-92, Heczko-79, Sklenář-78, Ježek-52, Szczotka-48, Chowaniec-45. Dívky se pro zdravotní problémy nezúčastnily. Hochům blahopřejeme.

Běh na lyžích – okresní kolo

Závodů v Nýdku 11. 1. 2000 se zúčastnila 4 naše družstva. Nejúspěšnější byly dorostenky, které v sestavě Kawuloková (2. Místo), Przyczkova (3.), J. Kozielková (4.) a Cieslarová (7.) zvítězily.

Na 2. Místě skončili dorostenci, přičemž Jakub Sikora si po návratu z Gymnázia v Jilemnici odnesl celkové vítězství, stejně jako Třeslínová ve Starších žákyních, která tím výrazně přispěla ke 3. Místu družstva.

Košíková – okresní kolo

Naše ambiciózní družstvo po letitých zkušenostech konečně prorazilo a okresní kolo po zásluze vyhrálo. Díky zaslouží Páleníček, Kurzok A., Sirota, Heczko, Nikolov, Šmarc, Mrajca M. a M., Kurzok J., Stryja i vedoucí družstva pí profesorka Dziadková.

Florbal

Obecní kolo v nové bystřické hale naši starší žáci vyhráli. O pár dnů později na okresním kole chybělo trochu štěstí. Dvě remízy rozhodly o celkovém 2. místě

Očekávané soutěže

10.2. – Florbal dorostenců

Únor, březen – Študácká laťka

Někdy v únoru – Košíková – regionální kolo

Víte, že...

Nový nevedený rekord školy v plavání pod vodou vytvořil Tomáš Jínek z 5.C výkonem 62 m.

Mgr. Pavel Sikora

Dva roky poté aneb vzpomínka na Nagano

Sedím právě doma. Do rukou se mi náhodou dostal kalendář z loňského roku, který je věnován turnaji století, tedy hokejovému turnaji na olympijských hrách v Naganu. No jo? 22. 2. to budou přesně dva roky od chvíle, kdy český hokejový kapitán převzal poprvé v historii zlatou olympijskou medaili. Okamžitě se mi vybaví neopakovatelné pocity, které jsem tehdy prožíval, když zazněla siréna, která ukončila finálové utkání. Když jsem pak uslyšel první tóny české národní hymny, vnucovaly se mi do očí slzy.

Otáčím tedy první list kalendáře. Jaromír Jágr obchází dva z finských hráčů a přihrává. Utkání jsme vyhráli 3:0 a Dominátor nulou odstartoval pro něj (a nejen pro něj) tak skvělý turnaj. Fotografie na straně patřící únoru zachycuje také naše první utkání turnaje a připomíná mi, jak těžké bylo prosadit se před finskou brankou. Březen - Kazachstán. Dá se říci odpočinkové utkání, ve kterém porážíme hokejového trpaslíka 8:2. Dá se říci jedno ze dvou „nejslabších“ Haškových utkání. Dvě branky mu dokázaly dát už jen Rusové v utkání, které je tématem fotografie následující. Jak se tak na ni dívám, přepadá mě vzpomínka na větu: „Do prčic, ve čtvrtfinále máme Ameriku.“, kterou jsem vyslovil po té osudové minutě, kdy nám Rusové dali dva góly, kvůli kterých jsme prohráli 1:2 a skončili druzí ve skupině. Když otáčím další list a vidím Americké dresy, vzpomínám si na aféru okolo Švéda Ulfa Samuelssona, který reprezentoval Švédsko s americkým pasem v kapse saka. „Mohli by je diskvalifikovat a my bychom hráli místo s USA s Běloruskem.“, napadlo mě před dvěma roky. Diskvalifikace se však nekonala. Naštěstí, kdo ví, jak by to tehdy nakonec dopadlo.

Jak se tak dívám na ty bílé dresy s modrým lemováním, vzpomínám si, jak jsem za stavu 0:1 odepisoval naše hráče a taky na to, jak jsem se nemohl odtrhnout od televize, i když už bylo snad za deset osm a já musel do školy. Ale čekání se vyplatilo. Do školy jdu s dobrým pocitem. Je to 1:1. To už jsem ale venku před domem, když na mě mamka volá z okna. Rychle přemýšlím co jsem zapomněl. V tom fofru bych se vůbec nedivil, kdybych zapomněl aktovku. Ne, tu

mám. Tak co? „2:1.“, křičí mamka, „už vedeme.“ To vám povím, to se jde i do školy mnohem lépe. Při další z nádherných vzpomínek na toto utkání si vybavuji, jak všichni kluci z naší třídy stojíme ve cvičebních úborech v kabinetu pana profesora Sikory a sledujeme jako jeden muž malou televizi. Neuvěřitelné se stalo skutkem. Porážíme Spojené Státy 4:1 a postupujeme do semifinále. A je tu druhý ze dvou největších favoritů - Kanada (tím prvním byli Američané). Utkání jsme poslouchali ve třídě nejdříve jen někteří z walkmanů a později už všichni díky rádia, které nám přinesl pan profesor Močkoř. Reportér oznámil konec prodloužení. Chvilka času na vydechnutí. Nám se v té době navíc podařilo zjistit, že ve vedlejší třídě se dokonce dívají na televizi. A to znamenalo přesun. Ale už je to tady. Jako první se rozjízdí Robert Reichel. Střela. „Góóóóó!!!“, zaburácelo třídou. A pak? Pak už jen famózní Hašek. Pokryl všech pět nájezdů kanadských hráčů. Hotovo. FINÁLE. To už jsem se v kalendáři dostal k měsíci srpnu, září, říjnu a také listopadu. Vždy jsou zde zachyceny urputné souboje ať už před Haškem, ve středu hřiště nebo před Shtalenkovem. Nádherný zápas se zlatou tečkou. Petr Svoboda, který si jen těžko vzpomínal na česká slova, se stává národním hrdinou. Já otáčím na list, na kterém čtu: Prosinec. Ale to není podstatné, to důležitější je o kousek výše. Fotografie zobrazující muže s Áčkem, respektive Céčkem na levé straně hrudi. Tedy salutujícího Jaromíra Jágra a kapitána Vladimíra Růžičku, jenž má přes rameno tyč s českou vlajkou. Tato fotka ve mně opět vyvolává nádherný chvějivý pocit.

Co dodat? Dobyli jsme hokejový svět a letní výbuch v roce 1996 ze světového poháru byl zapomenut. Nezbyvá než si přát, zažít tyto pocity ještě někdy a pokud možno v co nejbližší budoucnosti. Na žádném hokejovém turnaji se už sice atmosféra Nagana nemůže opakovat, ale přiblížit se k ní může. Už v letošním roce by mohl stejnou atmosféru vyvolat postup českých fotbalistů třeba až do finále Eura 2000. Snad se to našim, i přes těžkou základní skupinu, podaří a Český národ se opět semkne.

PŠ

Ženy jsou všeho schopné. Jsou schopné se dokonce zamilovat do svých mužů.

(Jókai)